

2851 /

2018-08-30 17:30

boaz law office 036075029 >> Ministry of Justice

P 1/7

מנדל המוזיאון, רח' ברקוביץ' 4
תל אביב 6423806
Museum Tower, 4 Berkowitz St.
Tel Aviv 6423806 Israel

טל. 972-3-6075001
פקס. 972-3-6075029
www.benzurlaw.co.il
Office@bzlaw.co.il

Boaz Ben Zur
Hagai Halevy
Dikla Sirkis
Elad Peleg
Tomer Shikarchy
Avraham Avrahamof
Ori Shneller
Carmel Ben Zur
Guy Raveh
Osnat Goldshmidt-Shrier

בעז בן צור
חגי הלוי
דקלה סירקיס
אלעד פלג
תומר שקרצי
אברהם אברהמוף
אורי שנלר
כרמל בן צור
גיא רוח
אסנת גולדשמידט-שרייר

שדר פקסימיליה - Fax Transmission

תאריך: 30.8.2018
Date
מס' עמודים כולל: 1+6
oNo. of pages :

To	ד"ר אביחי מנדלבליס, עו"ד; מר שי ניצן, עו"ד; גב' ליאת בן ארי, עו"ד;	לידי
Fax	;02-6467001 ;02-6467006 ;03-5163093	בפקס
From	עו"ד בעז בן צור	מאת
Subject	מר ארנון מילצ'ן	הנדון

מידע הכלול בהודעת פקסימיליה זו כפוף לחיסיון עו"ד-לקוח ונועד רק לשימוש של האדם הנזכר לעיל.
אם מקבל הודעה זו אינו/איננה הנמען, הרינו להודיע כי כל המצא, פרסום או העתקה של הודעה זו אסורים בהחלט.
אם קבלת הודעה זו בטעות נא הודיענו מי

מגדל המוזיאון, רח' ברקוביץ' 4
תל אביב 6423806
Museum Tower, 4 Berkowitz St.
Tel Aviv 6423806 Israel

טל. 972-3-6075001
פקס. 972-3-6075029
www.benzurlaw.co.il
office@bzlaw.co.il

Boaz Ben Zur
Hagai Halevy
Dikla Sirkis
Elad Peleg
Tomer Shikarchy
Avraham Avrahamof
Ori Shnellex
Carmel Ben Zur
Guy Raveh
Osnat Goldshmidt-Shrier

בעז בן צור
חגי הלוי
דקלה סירקיס
אלעד בלג
תומר שקרצי
אברהם אברהמוף
אורי שנלר
כרמל בן צור
גיא רזה
אסנת גולדשמידט-שרייר

בעז בן צור
BOAZ ושות'
BEN ZUR
& Co.
משרד עורכי דין Law Office

30.8.2018

לכבוד

גבי ליאת בן-ארי שווקי, עו"ד
פרקליטת מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)
מרח' צלאח א-דין 29, ת"א – יפן

מר שי ניצן, עו"ד
פרקליט המדינה
מרח' צלאח א-דין 31, י-ם

ד"ר אביחי מנדלבלוט, עו"ד
היועץ המשפטי לממשלה
מרח' צלאח א-דין 29, י-ם

בדואר ובפקסימיליה

נכבדי,

הנדון: "תיק 1000" – מר ארנון מילצין

בשם מרשי, מר ארנון מילצין, אני פונה אליכם, כדלקמן:

כללי

- עניינה של פנייה זו הוא הצגה תמציתית של עמדת מר מילצין בקשר עם גיבוש עמדת רשויות האכיפה בתיק הידוע כ"תיק 1000".
- החתום מטה מודע לכך שטרם התקבלה עמדה/החלטה בעניין האמור וכי אין ברשותו – והוא מקווה שגם לא יהיה ברשותו – את מכלול חומר החקירה בעניין. יחד עם זאת, קיימים נתוני יסוד האמורים לשמש בקבלת החלטה, ותכליתה של פנייה זו לבאר על מה ולמה אין יסוד לניחוס למר ארנון מילצין ביצוע של עבירה כלשהי בכלל, ועבירת שוחד בפרט.
- ויובהר: כל האמור להלן מבוסס על העובדות – שביסודן אינן במחלוקת, בוודאי של ממש – ביחס לתיק זה.

טענת השוחד

- ארנון מילצין העניק במהלך השנים סיגרים ומשקאות לראש הממשלה ולאשתו. הרקע למתן הסיגרים והמשקאות נעוץ ביחסי תברות ארוכת שנים בין ראש הממשלה לבין ארנון מילצין, שהתקיימו למעלה מ-20 שנים, פרט זמן משמעותי לפני מינויו של מר נתניהו לתפקיד ראש ממשלת ישראל. יחסים אלה כללו פגישות, שהיות זה בביתו של זה, שיחות רבות ועוד.
- היבט נוסף אליו יש להידרש נעוץ בנוהגו של מר מילצין. מובן, כי אין בכוונתנו לסקור במסמך קצר זה את פועלו ואורחותיו של מר מילצין, אלא ליתן הקשר לבחינת העניין. ובכן, ארנון מילצין הוא אדם רחב אופקים, אמיד מאוד, הבעלים של האולפן הפרטי הגדול בהוליווד. הוא היה מעורב בתהליכים פוליטיים-קואליציוניים, לרבות כינונה של ממשלת אחדות; כמו גם בעניינים ביטחוניים לאומיים

ומדיניים של מדינת ישראל (לרבות מאמצים בעניין יחסי מדינת ישראל עם שכנותיה).¹ מר מילצין תרם רבות, ממשאביו ומזמנו, למדינה. נוכח מעמדו, פועלו ואישיותו, הוא היה קרוב למנהיגים רבים, בישראל ובעולם, מהלך שנים ארוכות. כפילנתרופ וכמפיק הוליוודי בעל מוניטין הוא השיא תרומות בהיקפים ניכרים לשורה של ארגונים ויוזמות (דוגמת מרכז רבין לשלום, מרכז פרס, אלמנתו של אלי כהן ועוד), הפיק אירועים הקשורים במדינת ישראל וכן נהג לארח גורמים רבים, בעולם הרחב ובישראל.

גם על רקע זה יש לראות את הקשר שהתקיים עם ראש הממשלה ורעייתו.

6. נוסף לכך, כי בשלב מסוים היקף התשורות שניתנו גדל, בעיקר נוכח בקשות של בני הזוג נתניהו, ובפרט של גבי שרה נתניהו; וסוד גלוי הוא שאישיותה המורכבת של גבי נתניהו הוליכה, מפעם לפעם, לדרישות תובעניות למדי. בקשות אלה נענו, ככל שנענו, בשל יחסי החברות האמורים ומן הטעם שלא היה נוח לסרב להן מחמת אי נעימות הכרוכה בכך. זו האמת הפשוטה. נדמה, שבתומר הראיות יש אחיזה ברורה לכך שמר מילצין וצוותו רצו שיהא "שקט", להם ואף לראש הממשלה.

7. לפי הידוע, במקרים בהם סבר מילצין כי בקשה מסוימת שהופנתה נדמתה מוגזמת, הוא לא נענה לה, בהפעילו שכל ישר וחוש מידה. לעיתים ביקש, בעצמו או באמצעות צוותו, לוודא עם בני הזוג נתניהו כי הבקשה אינה מעוררת קושי, וכך נמסר להם.

8. ומנגד, זו הפרדיגמה המאפיינת את תיות השוחד, כפי שמצאה ביטוי בסיכום החקירה שערכה משטרת ישראל:

"מן החקירה עולה כי הטובין הוענקו לראש הממשלה, על רקע תפקידו כראש הממשלה וכשר התקשורת בתקופה הרלוונטית, ובתמורה לפעילות שלו, במשרתו או בעקיפין, לקידום עניינים שונים אשר באו להיטיב, עם מר מילצין בעסקיו, במצבו הכלכלי במעמדו או בשימור המוניטין שלו."

9. ובכן, אין דבר הרחוק יותר מן העובדות הבסיסיות. ניכר כי התפיסה המשמשת כאבן הפינה של טענת שוחד, כלל אינה מתיישבת עם סיפור הדברים הפשוט. ונסביר, תוך התייחסות תמציתית לסודות עבירת מתן השוחד.

10. ראשית, באשר להיקף התשורות, יש לזכור כי (1) מדובר בתקופה ארוכה של למעלה מ-10 שנים; (2) את טיבן של התשורות – סיגרים ומשקאות; ו- (3) את הנסיבות והרקע עליהם עמדנו קודם לכן, ובפרט יחסי החברות בין מר מילצין לראש הממשלה. כל אלה מעקרים את הטענה כי מר מילצין העניק לראש הממשלה "מתת", בוודאי כזה היכול לגבש עבירה של מתן שוחד.

11. שנית, ויותר מכך: דרישה בלעדית אין, היא כי מתן שוחד לעובד הציבור יהא "בעד פעולת הקשורה בתפקידו". אין בכוונת מסמך קצר זה להרחיב בסוגיה זו, אלא נסתפק בציון המובן מאליו: יסוד זה של העבירה מהווה נסיבה, במסגרתה יש להוכיח כי נותן השוחד התכוון לשחד את עובד הציבור, והמתת ניתן על רקע ובציפייה לקבל טובת הנאה שלטונית. במסגרת זאת, על פי הדין והפסיקה, ככל שמערכת היחסים בין הצדדים הדוקה יותר, כך יטו בתי המשפט לקבוע כי יסוד זה של העבירה לא התקיים. עוד קובעת הפסיקה כי לטובת התגבשות העבירה יש להוכיח כי לנותן השוחד אינטרס קונקרטי שכדי לקדמו ניתן המתת; ובנוסף, על פי הפסיקה, אין לעשות שימוש בחזקות הפסיקתיות עת הנותן והמקבל

¹ רק לפני ימים אחדים פורסמה כתבה בעניין פטירתו של בנימין רוד, איש שירותי הביטחון. במסגרת הכתבה הוזכר, ובהרחבה, פועלו הביטחוני הרגיש של מר מילצין. ראו: www.haaretz.co.il/magazine/obi/1.6430195

אינם מצויים בקשר רשמי, כמו בענייננו (ראו: ע"פ 4506/15 בר נ' מדינת ישראל, פסי 36 ו-40 לחוות דעתו של השופט סולברג בעניין האיטום השלישי (11.12.2016); ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל, חוות דעתו של השופט פוגלמן (29.12.2015); ע"פ 1877/99 בן עטר נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(4) 695 (1999); יעקב קדמי על הדין בפלילים 1759 (2006)).

12. ובכן, יהא הרקע למתן הסיגרים והשמפניות אשר יהא – חברות ארוכת שנים, בקשות, אי נעימות, וכל אלה כאמור בנמצא – יסוד אחד אינו קיים. לא הייתה ציפייה לקבל דבר, לבטח שלטוני, בתמורה. כך העידו מפורשות מילצין, כמו גם אנשי צוותו. במקרה שלנו, ברי כי התשורות ניתנו – מאז ומתמיד – שלא בעד פעולה הקשורה בתפקידו של ראש הממשלה, ומערכת היחסים הייתה היפוכה של מערכת יחסים "רופפת". התשורות ניתנו על רקע מערכת היחסים הקרובה והמורכבת שהוצגה לעיל בין מר מילצין לבין ראש הממשלה, לחלוטין לא מתוך כוונה או מטרה לשחד, ובוודאי שלא במטרה לקדם אינטרס קונקרטי של מר מילצין.

13. הנה כי כן, התשורות שניתנו – מאז ומתמיד – אינן בבחינת "מתת" כהגדרתו בסעיף העבירה, ורכיב זה הוא קלוש בתכלית. כך או כך, לא הייתה כל ציפייה לקבל תמורה נגדית בתמורה לאותן תשורות, ולא מתקיים קשר סיבתי בין הניתנה לבין פעולה, עניין שמיד נעמד עליו.

14. שלישית, לא רק שאין בנמצא "מתת" או ציפייה לתמורה נגדית, אלא שגם בפועל, לא ניתנה למר מילצין תמורה (ובכך נלמד כי לא מתקיים יסוד נוסף של עבירת השוחד, כשכל היסודות כידוע צריכים להתקיים, במצטבר). והנה, נדמה שנעשה מאמץ ניכר לזהות ולאפיין "מוטיבציות" ו"אינטרסים" "שסופקו בגין מתן הטובין", כלשון מסמך סיכום המשטרה, כך שהתקיימה "מערכת יחסים שוחזית", כלשונו של אותו מסמך.

15. ועל כך נאמר: לא היו דברים מעולם.

16. אין בכוונתנו להתייחס במסמך קצר זה לכל ההיבטים הרלבנטיים אלא להדגים/להאיר מספר היבטים:

- כך, ביחס "לערוץ 10", הרי שמר מילצין היה בעל מניות מיעוט שאיבד עניין והון ניכר בהיקף של עשרות מיליוני דולרים בערוץ 10. ראש הממשלה מצידו פעל רבות לשם סגירת הערוץ. בהכרת מדובר בפעולות העומדות בניגוד מוחלט לאינטרס של בעל מניות בערוץ². הוסף לכך, שגם מכירת מניות בעלי המניות בערוץ למר בלווטניק נעשתה שנים לאחר שמילצין איבד עניין בערוץ, בתמורה שולית יחסית, עבור כל בעלי המניות. ניכר, כי כל שעניין את ראש הממשלה היה עניין "תקשורתית" – זהות הרוכש בהשוואה לרוכשים פוטנציאליים אחרים, ללא קשר למר מילצין.

- בעניין "היוזמה", מר מילצין פנה לגורמים רבים לאחר שהתגלה קושי מסוים בעניין חידוש היוזמה. הגורם המופקד על בחינת עניין זה והתחלטה בגדרו הוא משרד הפנים האמריקני. פנייה למר נתניהו נעשתה על אותו רקע ששימש בבחינה של הגורמים האמריקניים: פרסום בתוכנית "עובדה" בעניין מעורבותו של מר מילצין בעניינים ביטחוניים, ובמיוחד בסוגיית הגרעין של מדינת ישראל, כך ידוע. ראש הממשלה התייחס, במידה נתונה, כפי המצופה בנסיבות אלה וכפי שהיה מתחייב ביחס לכל מקרה ביטחוני מודיעיני דומה (בין אם היה סיגר ברקע ובין אם לא).

² כך למשל, מר נתניהו פעל בניגוד מוחלט לאינטרס עסקי משמעותי של מר מילצין עת פעל לפתיחת שוק הרכב לייבוא מקבילי, בזמן שלמר מילצין היו אחריות מהותיות בתחום זה.

"מיזם טאטא" – מדובר ברעיון שהתעורר בשנת 2009 או בסמוך לכך, שיסודו בהשקעה פילנתרופית של מר ראטון טאטא, אישיות חשובה ביותר בהודו וביבשת אסיה, שהייתה אמורה לערב את ישראל, ירדן והרשות הפלסטינית. הרעיון הטא, שנדון גם עם ראש המוסד דאז, לא קרם עור וגידים ולא הבשיל לראשית של מחשבה עסקית, וממילא ראש הממשלה לא פעל כדי לקדם אינטרס עסקי (שלא היה בנמצא) של ארנון מילצין. בהקשר זה נוסף כי מר מילצין היה מעורב בהבאת אישים בעלי חשיבות למדינת ישראל, דוגמת מר טאטא, בשורה של תחומים, וגם על כך גאוותו.

17. ומה בין כל אלה לסיגרים ולמשקאות – רק לטוען טענת שוחד הפיתרונים.

18. ואם קיים חוט מקשר בין חלק מאותם עניינים שזכרו במסמך סיכום חקירת המשטרה – הרי שיסודו במוטיבציה תקשורתית של מר נתניהו, ולא בניסיון להיטיב עם מר מילצין.

19. סופו של דבר: תיזת השוחד – שיסודה ב"מתת" ובי"תמורות" – עיוורת למורכבויות ולמיאנסים שאפפו את הקשר בין ראש הממשלה ואשתו לבין ארנון מילצין וגאוותו. היא מנותקת מן העובדות הבסיסיות של העניין. היא מנסה להעצים ולשוות חומרה לפעולות מינוריות ותקינות, ככל שהיו. תיזה זו מלאכותית ומאולצת. לפיכך, מן הראוי להסירה מסדר היום.

הפרת אמונים וסיוע להפרת אמונים

20. בהקשר זה נבהיר תחילה כי אין באמור בפנייה זו כדי להביע עמדה בשאלה האם נסיבות המקרה מקימות עבירה של הפרת אמונים מצד איש הציבור. סוגיה זו תורגת ממסגרת העניין של מר מילצין.

21. בכל אופן, נתייחס עתה לטענה שהועלתה, לפיה יכול שניתן לייחס למר מילצין ביצוע בצוותא או סיוע להפרת אמונים מצידו של איש הציבור - עניין לא שכית, לשון המעטה, בפני עצמו.

22. אפשרות זו אינה יכולה לעמוד. לעניין זה מצאנו להפנות להחלטת הפרקליטות בעניינו של עו"ד אורי מסר (החלטה מיום 19 בנובמבר, 2009), תוך ציטוט נרחב של חלקים מהחלטה זו היפים – ולו בתלקם – לענייננו:

"חקירת המשטרה העלתה כי בתקופה הרלוונטית התקיימו יחסי חברות קרובים בין מר אולמרט לעו"ד מסר... עו"ד מסר אף חתם בצוותא עם מר אולמרט על ערבות אישית לחשבון... שבו נוצר גירעון של מיליוני שקלים, וסייע למר אולמרט לכסות את החוב באמצעות כספיו של מר משה טלנסקי. ומעל לכל – עו"ד מסר החזיק באותה תקופה עבור מר אולמרט יקופה סודית ובה מאות אלפי דולרים.

עובדות אלה העלו חשד שבשלושה מקרים, שבהם ייצג עו"ד מסר לקוחות מול מרכז ההשקעות, נקשר קשר פסול בינו לבין מר אולמרט לפעול לטובתם של אותם לקוחות בדרך אסורה – להטות את שיקול הדעת לטובתם ולפגוע בתוך כך באינטרס הציבור. בנוסף לכך, עלה חשד כי עו"ד מסר היה שותף לעבירות הקשורות להחזקת היקופה הסודית/ עבור מר אולמרט...

אשר לעבירה של מרמה והפרת אמונים – לאחר חקירה, נמצא כי מר אולמרט פעל אמנם בניגוד עניינים חריף בקשריו עם עו"ד מסר ובמעורבותו הפסולה בענייני לקוחותיו של עו"ד מסר כאמור לעיל, אך למרות החשדות הכבדים לא נמצאו די ראיות לבסס במידת הוודאות הנדרשת את החשד לקשר פלילי מוקדם שנוצר בין השניים או כי בהחלטותיו של מר אולמרט הייתה סטייה מהשורה...

קיימת שורה של אבחנות, במקרה שלפנינו, בין איש הציבור – שר התמיכה לענייננו, ובין האזרח – הפועל מול עובד הציבור, אבחנות המצדיקות את ההחלטה להעמיד את מר אולמרט לדין ולסגור את התיק בעניינו של עו"ד מסר...

פעולתו של עובד הציבור המצוי במצב של ניגוד עניינים בין מחויבותו למילוי תפקידו לבין מחויבותו האישית כלפי האזרח המקורב אליו באופן אישי, עשויה להצדיק את העמדתו לדין פלילי של עובד הציבור. מאידך גיסא מחויבותו של האזרח, שאינו נמנה על עובדי הציבור, לנומרת ההתנהגות של עובדי הציבור שונה. מובן מאלין כי הרומרה שבמעשיו של האזרח הפועל בקשר עם עובד הציבור פחותה מזו המתקיימת בעובד הציבור, המחויב לנומרה זו באופן ישיר. הדברים אמורים בעיקר בעניינה של הנומרה האוסרת על עובד ציבור לפעול כשהוא מצוי בניגוד עניינים.

יובהר מיד – בשים לב להוראות סעיף 34 לחוק העונשין תשל"ז-1977, וכפי שיפורט להלן, איננו שוללים את האפשרות להעמיד לדין אזרח שאינו עובד ציבור בגין שותפות לעבירת מרמה והפרת אמונים בדרך של ביצוע בצוותא עם עובד הציבור, סיוע או שידול. עם זאת מובן כי הדבר ייעשה רק במקרים המתאימים בהם מתקיים מרכיב חומר נוסף – למשל כאשר עובד הציבור סטה מהשוורה בהחלטותיו והטה את שיקול דעתו, או נוכח התנהגות חמורה של האזרח שמאפייניה יצדיקו הטלת אחריות בפלילים.....

עבירת המרמה והפרת אמונים נתפסת כעבירת 'סלי' בת 'רקמה פתוחה'. בעניין זה נקבע בפסיקה כי בעת הצבת גבולותיה של עבירה זו יש להימנע מהגדרתה של התנהגות שתומרתה מועטה כיוצרת אחריות פלילית. הדברים נכונים לעניין עובד הציבור וקל וחומר לעניין אדם שאינו נכנס לגדר מעמד זה....

מכאן ההצדקה להחמיר בנומרות המוטלות על עובד הציבור בהשוואה לאלה המוטלות על האזרח אף אם זה האחרון קשור אף הוא למעשיו של עובד הציבור...

מקל וחומר יש לנהוג משנה זהירות כשבאים להחיל את העקרונות שנקבעו בחוק העונשין לעניין 'צדדים לעבירה' בהקשר להטלת אחריות בפלילים על מי שאינם עובדי ציבור."

23. הארכנו בציטוט בהחלטה בעניין עו"ד מסר הואיל ומדובר במקרה שבו מותקיימות נסיבות מובהקות בהרבה בהשוואה למקרה שלנו. יש פער עצום בין פועלו של אורי מסר, בליבת העניין כעורך דין שהוגדר על-די המשטרה כ"שותף" לפעילות הפלילית של מר אולמרט, לבין מי שנתן מתנות על רקע ידידות ארוכת שנים מבלי להעלות על דעתו שיש בכך פסול. יוצא, איפוא, שבדברים אלה יפים לענייננו, מקל וחומר.

מסירת העדויות והחקירה

24. מר מילצין נחקר ארבע פעמים. צוותו של מילצין, לרבות הגב' הדס קליין, מסרו גם הם עדויות מספר פעמים. ארנון מילצין מסר עדות כעד ולא הוזהר, ובהתאם אף לא התייעץ עם פרקליט בחקירותיו הראשונות. רק בחקירה הרביעית (והאחרונה) הוא הוזהר, כך שהעדויות שניתנו – בתום לב – נמסרו על ידי עדים ולא על ידי חשודים.

25. יותר מכך, בהליך החקירה ארנון מילצין וצוותו שיתפו פעולה באופן רחב. הוא וצוותו מסרו מסמכים ונתונים. הם נענו לבקשת החוקרים. הם נתנו גילוי מלא בתום לב מוחלט – ושימשו עדים מהותיים (בשונה, כך פורסם, מבעלי הון אחרים שטענו "איני זוכר"). לא אחת נאמר למילצין וצוותו על ידי גורמי החקירה כי מעריכים את כנותם ואת מידת שיתוף הפעולה שלהם. מר מילצין בא, איפוא, כמי שמלא

את חובתו, מבלי לשער שיהפוך לחשוד. ככל שהיה חשד, הגינות בסיסית הייתה מחייבת לעצור מיד את מהלך החקירה, ולהזהיר את מר מילצין, על כל המשמעויות הנובעות מכך. לא כך נעשה.

26. רק בשלב מאוחר, מאוחר מדי, הפך מילצין לפתע לחשוד בפלילים, ללא סיבה נראית לעין. מהתנהלות זו של גורמי החקירה נגזרת אחת משתי אפשרויות: החוקרים נמנעו במכוון מביצוע אזהרה מיד עם התעורר חשד כלשהו; או שהחוקרים לא היו סבורים שיש יסוד לחשד לפלילים ורק מאוחר יותר – ובדיעבד – הוחלט לשוות למה שעז אז הוגדר כעדות בלבד, גוון פלילי, וזאת ממניע לא ברור (ובשלב זה נשמר את הערכותינו לעצמנו). כך או כך, מדובר בהתנהלות לא ראויה היורדת לשורשה של החקירה.

ודוק היטב: מדובר בחקירה מורכבת וממושכת המתייחסת לחשדות נגד ראש ממשלה מכהן. ברי כי בחקירה מעין זו עוסקים טובי החוקרים והמשפטנים, האמונים על מלאכת החקירה. חרף זאת, במשך חודשים לא הועלתה טענה כי קיים חשד כלשהו; וההשלכות ברורות.

27. ונדגיש: ככל שיוגש כתב אישום נגד ארנון מילצין תתעוררנה בהקשר זה סוגיות כבדות משקל, ובכללן: דינו של העדויות שניתנו ללא שמוסר העדות מודע לזכויותיו החוקיות; הפרת חובת ההגינות בה מצוות רשויות האכיפה כלפי הנחקר במהלך הליכי חקירה ממושכים; וכיצא באלה. ואמר במילים מפורשות יותר: קיימת תרעומת של ממש אצל ארנון מילצין. הוא חש מרומה. ונבהיר כי כבר בשלב זה ארנון מילצין משלם מחירים גבוהים – אישיים, תדמיתיים ועסקיים – על היותו בחזקת חשוד, ואפילו בשל עצם מסירת העדויות.

28. מאליו מובן, כי בכל מקרה תימסר עדות אמת בהליך משפטי יהא אשר יהא. יחד עם זאת, קיים כמובן הבדל ניכר בין סטאטוס של נאשם לבין סטאטוס של עד בהליך. ברי כי, ככל שיוחלט להגיש כתב אישום, לא יוותר בידי מר מילצין אלא למצות כל זכות חוקית העומדת בקשר עם הליך החקירה, ובכלל זה, ישובו מר ארנון מילצין וצוותו, ויעמדו בתוקף על כך שטענת שוחד היא מאולצת ונטולת יסוד.

סוף דבר

29. סופו של דבר, אין כל יסוד לנסות לייחס למר ארנון מילצין ביצוע עבירה של מתן "שוחד" או כל עבירה אחרת.

30. למען הסדר הטוב נבהיר את המובן כמעט מאליו: מסמך זה הוא בבחינת פנייה כללית בלבד, הממוענת למכותבים הנכבדים בלבד. ככל שיוחלט לזמן להליך שימוע – תימסר עמדה מפורטת כדבעי לאחר קבלת חומר החקירה. אנו מקווים שלא יהיה צורך בכך.

בכבוד רב,
בעזר צדק, עו"ד